

De ce, răsăritule ?

MoiseiLarisa

M-a ales răsăritul,
Să-i fiu muză, dintre-atâtea fețe
Dintre-atâtea fete
Dintre-atâtea frumuseți
Pe care nu le întrec nicicum
Pe care niciodată nu le-am întrecut.

M-a scăldat în puțina lumină pe care o avea
M-a cuprins în liniștea păcii care se așternea
Printre-atâtea măști, de oameni buni
De oameni fericiți.

Nu m-a înțeleles vreodată
Nu m-a înțeleles c-am vrut
Un strop
De fericire
Și-aș fi stat
În brațele lui
Al răsăritului..

Dar mă întreb și-acum
Dacă el e fericit
Dacă îi place
Să suporte zi de zi
Vântul
Rafala
Totul...

Totul e trist aici,
Totul, inclusiv eu,
Inclusiv tu, care mă citești,
Inclusiv marea, muntele,
Vântul, adierea sa e tristă..
De ce suntem triști?

Așa ne e sortit,
Ori pur și simplu
Nu știm noi să fim altfel
Sau n-am găsit încă un motiv
Să oprim lacrimile
Și durerea
Ce ne înconjoară ?

Fă-mă să înțeleg,
Te rog,
Nu pleca,
Nu-mi lua și ultima fărâmbă
Din dorința de a vrea
Să nu las vieții
Durerea continuă.

Răsăritule..
Îmi pari așa posomorât
Ți s-au înecat corăbiile ?
Vorba aia..
Nici cel mai fericit om
Nu are un zid
În fața tristeții..
Darămite tu?
Sau eu?
Sau noi?..